

Rocznica śmierci księdza prałata Józefa Obrembskiego

Powstała „Izba Pamięci” w Szkole Średniej im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole

Fot. Marian Paluszkiewicz

Minął rok od śmierci księdza prałata Józefa Obrembskiego. Miał 105 lat, gdy odszedł z tego świata. Był najstarszym kapłanem na Litwie. Dzisiaj w miejscowości Mejszagola w rejonie wileńskim obchodzi

się rocznicę śmierci księdza prałata. — Robimy wszystko, żeby pamięć nie zginęła o tym wielkim Człowieku. Czujemy, że jest tu z nami, pomaga, radzi nam. Bardzo nam go brakuje. Powstała „Izba Pamięci” w naszej Szkole Średniej

im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole — powiedziała dla „Kurierowi” Józefa Markiewicz, kierowniczka „Izby Pamięci”, w której przechowują się wszystkie najważniejsze rzeczy księdza prałata.

str. 5 >>

Hotele zapłacą za TV i radio — a dentysta... już nie

Oglądasz ulubione seriale, czekając na wizytę u dentysty? Nie potrafisz wyobrazić sobie relaksującego masażu bez przyjemnej muzyki w tle? A może sam prowadzisz działalność gospodarczą i by umilić klientom czekanie, pusz-

czas wyciszającą muzykę? Dowiedz się, dlaczego właściciel hotelu musi płacić, by jego goście mogli oglądać telewizję, chociaż lekarz może zabawiać pacjentów w poczekalni muzyką z radia za darmo. Osoby prywatne w Polsce podlegają obowiązkowo

opłacania abonamentu radio-telewizyjnego w wysokości 18,70 zł, który wykorzystywany jest między innymi na opłaty od udostępniania dzieł objętych prawami autorskimi, jednak tak naprawdę niewiele to robi.

str. 4 >>

W NUMERZE

W czerwcu rekompensata niedopłaconych emerytur

Str. 2

Adam Mickiewicz „jedzie” na Pomorze

Str. 3

VI Międzynarodowe Biegi ulicami miasta Niemenczyn

Str. 6

Superwulkan się budzi: czas na modlitwę?

Str. 9

Niezapomniana pielgrzymka

Str. 10

Święto Rodziny dla wszystkich mieszkańców Połukni

Str. 11

TIR-SERWIS

Godziny pracy:

8-21.30

ul. Gamyklos 1c, Rudomino, rej. wileński
tel. +370 5 2104381, kom. +370 656 50 955

ISSN 1392-0405

9 771392 040028

Hotele zapłacą za TV i radio — a dentysta... już nie

O ile wykrycie tego w przypadku osób prywatnych nie jest łatwe, gdyż organy administracyjne nie mogą wejść do naszego domu i zwyczajnie sprawdzić czy posiadamy telewizor lub radio, to w przypadku przedsiębiorców świadczących usługi urzędnicy mają prawo żądać dokumentów poświadczających wykupienie licencji, a co za tym idzie ukarać ich za bezprawne upublicznianie tzn. fonogramów, czyli muzyki i telewizji objętych prawami autorskimi.

Inaczej przedstawia się sytuacja na Litwie, gdzie rząd nie wprowadził specjalnej opłaty za posiadanie odbiorników RTV od osób prywatnych, ale istnieje obowiązek ponoszenia opłat przez podmioty gospodarcze, który jednak inaczej niż w Polsce wprowadzony został przez prywatne zrzeszenie twórców.

Dla wielu z nas hasło prawo autorskie wiąże się z zakazem kopiowania i rozpowszechniania muzyki, programów czy filmów na odpowiednich nośnikach, szczególnie Blu-ray, DVD i CD. Należy zdać sobie jednak sprawę, że publiczne udostępnianie ich jest również naruszeniem

praw autora do dzieła. Zgodnie z prawem europejskim, każda osoba, która publicznie udostępnia fonogramy, zobowiązana jest zapłacić właścicielowi praw jednorazową cenę za ich publiczne udostępnienie. Co ciekawe, inaczej uznał Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Stwierdził, „że należy ocenić sytuację każdego użytkownika, jak też ogółu osób, którym udostępnia on chronione fonogramy. W tym kontekście trzeba uwzględnić wiele uzupełniających się czynników, niemających charakteru autonomicznego i od siebie współzależnych”. Trybunał w tym miejscu wskazał dość ogólne warunki upubliczniania fonogramów podlegających opłacie, mianowicie po pierwsze, osoba dokonująca udostępniania musi być nastawiona na zysk, a jej działalność musi być związana ściśle z tym udostępnianiem. Po drugie, czynność ta musi być dokonana publicznie, co w rozumieniu Trybunału oznacza udostępnienie dużej, nieoznaczonej grupie nieprzypadkowych ludzi nastawionych na odebranie tego przekazu.

W przypadku osób wykonujących wolne zawody i korzy-

stających z muzyki czy filmów jedynie jako metody na uprzyjemnienie klientom pobytu w gabinecie, czy czekania w biurze lub niekiedy wygłoszenia poufnych rozmów tak jak w przypadku psychoanalityków, nie można mówić o publicznym udostępnianiu ani też o nastawieniu na czerpanie z tego korzyści.

Co więcej, sędziowie Trybunału wyrazili swoje zdanie, że osoby pojawiające się w poczekalni czy gabinecie są jedynie przypadkowymi, niepodatnymi odbiorcami, a jako grupa nie odbierają tego samego fonogramu, a różne następujące po sobie utwory. To orzeczenie Trybunału daje pewność profesjonalistom, że ich działania nie naruszają praw innych i że sami nie zostaną pociągnięci z tego tytułu do odpowiedzialności cywilnej mogącej oznaczać znaczny wydatek. Warto w tym miejscu wskazać na inny bardzo ważnych w tym zakresie wyrok Trybunału, który został wydany w tym samym dniu. W wyroku w sprawie C-162/10 Trybunał uznał, inaczej niż w przypadku dentysty, że udostępnianie przez hotel fonogramów zobowiązuje do wniesienia stosownej opłaty.

Podstawą tej decyzji było twierdzenie, że ta czynność ma duże znaczenia dla działalności hotelu, podnosi bowiem jego standard i stanowi istotny element zwiększenia ceny pokoju jak również wpływa na zwiększenie ilości potencjalnych klientów. Co więcej, przyjąć należy, że w tego typu miejscu fonogramy udostępniane są dużej, niezidentyfikowanej i chętnej do odbioru grupie ludzi. Ta analiza bez wątplenia potwierdza przekonanie, że skoro właściciel hotelu czerpie pewne zyski z udostępniania fonogramów powinien również ponieść w związku z tym opłatę i to właśnie nakazał Trybunał swoim wyrokiem.

Wskazane wyroki wyznaczają niezmiernie ważną i niezbędną metodę określania kto i w jakiej sytuacji zobowiązany jest ponieść koszty udostępniania fonogramów objętych prawem autorskim. Tym samym oba wyroki stanowią istotne uzupełnienie i interpretację przepisów o prawie autorskim. ◻

*Katarzyna Gorgol
studentka V roku prawa
na KUL w ramach praktyk
w Europejskiej Fundacji
Praw Człowieka*

EUROPEJSKA FUNDACJA PRAW CZŁOWIEKA UDZIELA BEZPŁATNYCH PORAD PRAWNYCH

Pomoc otrzyma każdy, kto czuje się ofiarą dyskryminacji w życiu zawodowym i prywatnym. Pamiętaj, że wszelka dyskryminacja ze względu m. in. na płeć, przynależność do mniejszości narodowej, niepełnosprawność lub wiek są w Unii Europejskiej zakazane. Jeżeli decyzja administracyjna, działania organów państwowych lub firm naruszają Twoje prawa — skontaktuj się z nami.

Nasza pomoc obejmuje wszelkie formy dyskryminacji i naruszeń praw człowieka (z wyjątkiem kwestii zwrotu ziemi osobom fizycznym). Od poniedziałku do piątku przy ul. Liepkalnio 103, w godzinach: Pn. 10.00-14.00; Wt. 14.00-18.00; Śr. 10.00-14.00; Cz. 14.00-18.00; Pt. 10.00-14.00

Jeżeli nie możesz przyjść, to napisz do nas e-maila: efhr@efhr.eu, zadzwoń pod nr +37069150822 lub wypełnij odpowiedni kwestionariusz na stronie www.efhr.eu

LATGA ZBIERA OPŁATY

Ochrona własności intelektualnej na Litwie uregulowana została w Ustawie o Ochronie Praw Autorskich i Praw Pokrewnych (np. prawo do wykonania utworu). W roku 1990 związek autorów i twórców założył organizację pozarządową o nazwie LATGA-A (<http://www.latgalneja.lt/apie/veikla>), która zajmuje się zbieraniem tych opłat. W 2011 r. organizacja otrzymała 1 643 473 Lt z samych imprez oraz koncertów, podczas których odtwarzano chronione prawami autorskimi utwory. Cena za wykorzystanie stworzonego utworu zależy od wielu wskaźników. Jeżeli jest to impreza, to pobierany jest procent od sprzedanych biletów, ilości osób, a nawet od powierzchni pomieszczenia, w którym ona będzie przeprowadzona.

Co tyczy opłat, jakie ponoszą hotele, to uzależnione jest to od jego standardu i liczby pokoi. Dla przykładu: 5-gwiazdkowe hotele za odtwarzanie muzyki płacą 50 Lt pomnożone przez liczbę pokoi rocznie, a 1-gwiazdkowe tylko 30 Lt.